

## Text k osmému setkání

### Čím je Ježíš v mém životě

(podle knihy Elliase Velly – Ruku v ruce s Ježíšem s použitím příběhu z knihy Bruna Ferrera Paprsek slunce pro duši)

S Ježíšem se v našem životě můžeme setkávat a také se setkáváme různými způsoby a v různých situacích. V tomto textu se dotkneme čtyř dimenzí tohoto setkávání – setkání s Ježíšem jako s uzdravovatelem, jako s učitelem, jako s přítelem a jako s Pánem mého života. Nejde o přímku se vzestupnou tendencí, kdy opouštíme jeden typ setkávání pro druhý. S Ježíšem se můžeme setkávat více různými způsoby ve stejném životním období.

**První setkání** – Když začneme ve svém životě zakoušet Ježíše, obvykle se s ním nejprve setkáme jako s uzdravovatelem. Zástupy, které šly za Ježíšem, ho prosily, aby je uzdravil, osvobodil a daroval jim pokoj. Brali ho jako hasiče, který má uhasit jejich problémy a vyřešit těžkosti. Mnozí se na něj dívali jako na mága, nebo tak, jak se my dneska díváme na lékaře na pohotovosti. Jiní za ním běželi jen proto, že něco potřebovali a chtěli, aby jim to dal. To je nejběžnější způsob, jak se s Ježíšem poprvé, na začátku své cesty setkáváme.

Je na tom něco špatného? Ne, není! Ježíš nikoho, kdo ho o něco prosil neodmítl. Věděl, že ho zástupy lidí následují, protože něco potřebují, a on s nimi měl vždycky soucit a na jejich potřeby reagoval. Kladl na ně ruce, osvobozoval je od zlých duchů, uzdravoval je z nemocí.

On sám nás vybízí, abychom prosili, hledali a klepali: „Proste a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý kdo prosí, dostává, a kdo hledá nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.“ (Mt 7:7-8). Je to Ježíšovo slovo, o které se v nesnadných životních situacích můžeme opřít.

Jedním z mnoha příkladů prvního typu setkání s Pánem Ježíšem je slepec Bartimaios, který se s ním potkal u Jericha: „Přišli do Jericha. Když (Ježíš) a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák - Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: „Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!“ On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Slepce odpověděl: „Mistře, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila!“ A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.“ (Mk 10:46-52)

**Druhé setkání** – Setkání s Ježíšem uzdravovatelem není a ani nemůže být vyvrcholením našeho vztahu s ním, ale je spíše začátkem. Postupně, jak člověk roste v duchovním životě, vnímá touhu setkat se s Ježíšem jako s učitelem. I mnoho z Ježíšových současníků se za ním po svém uzdravení vydali jako za učitelem. Když se vrátíme k úryvku o slepém Bartimaiovi a přečteme si poslední větu „A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.“, vidíme, že i on po setkání s Ježíšem jako s uzdravovatelem, následuje Ježíše, tentokrát jako učitele.

Podívejme ještě na jedno setkání - setkání farizea Nikodéma s Ježíšem: „Mezi farizeji byl člověk, jmenoval se Nikodém, člen židovské velerady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha, protože nikdo nemůže konat ta znamení, která konáš ty, není-li s ním Bůh.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím ti: Jestliže se nenarodí někdo znova, nemůže spatřit Boží království.“...“ (Jan 3 1-3; celý úryvek Jan 3:1-21) Nikodém za

Ježíšem nejde, aby o něco prosil, ale proto, aby se Ježíše ptal. Při prvním setkání člověk prosí Ježíše, aby mu dal toto nebo tamto, při druhém setkání udělá další krok. Už neprosí Ježíše, aby mu něco dal, ale spíše se ho ptá: „Pane, co mám dělat?“ Je to setkání s Ježíšem jako s mistrem, s učitelem. V tomto stadiu cítí člověk silnou potřebu stále častěji otevírat Písmo a začíná hledat a rozpoznávat Boží vůli ve svém životě. To je druhý typ setkání s Ježíšem.

**Třetí setkání** – Třetí setkání je dalším krokem vpřed. Je to setkání s Ježíšem jako s přítelem. Když se setkají dva přátelé, obvykle to není proto, aby jeden druhého o něco žádal. Nesetkávají se ani proto, aby se jeden druhého ptal na radu jak žít. Setkávají se pro setkání samotné, proto, aby se radovali ze vzájemné blízkosti. Při třetí dimenzi setkání začneme cítit potřebu jen tak být s Ježíšem a zakoušet jeho přátelství. Slyšela jsem v různých obměnách příběh, který toto třetí setkání s Ježíšem velmi dobře vystihuje. V horské farnosti žil starý, větrem ošlehaný, životem prozkoušený farmář. Každý den po práci na poli a kolem svých stád chodil do kostela. Sedl si do první lavice před svatostánek. Nic neříkal, nic nedělal, jen seděl a hleděl před sebe a pak se po nějaké době zvedl a odešel. Den za dnem, pokaždé stejně. Místní farář se neubráníl zvědavosti a jednoho dne se farmáře zeptal, co v kostele každý den dělá. Farmář překvapeně pohlédl na kněze: „Co bych dělal? Dívám se na něj a on se dívá na mě.“ To je setkání s Ježíšem jako s přítelem.

**Čtvrté setkání** – Poslední dimenze je setkání s Ježíšem jako s Pánem mého života. Co to znamená, že je Ježíš Pánem mého života? Znamená to, že odevzdávám svůj život do jeho rukou, protože vím, že mě miluje. Znamená to, že odevzdávám vše čím jsem, co mám, o čem přemýšlím i co plánuji do Božích rukou.

Může nás napadnout otázka, proč bychom něco takového měli dělat? Ve chvíli, kdy jsem přesvědčená, že mě Bůh miluje a že pro mě chce to nejlepší, ve chvíli, kdy věřím, že Bůh vidí celou moji cestu a já vidím jen k první zatáčce nebo na první rozcestník (a i to pouze když na mé cestě není tma nebo mlha), ve chvíli, kdy Jemu osobně opravdu věřím a důvěřuji, pak jediná rozumná věc, kterou mohu udělat, je pustit svůj život ze svých rukou a celou svou bytostí se opřít o Pána Ježíše se slovy: „Ne má vůle, ale tvá.“ A pak se začnou dít věci :-)

Na závěr jeden příběh o houslích, které našly svého mistra.

*Při jedné dražbě došla řada na housle. Byly poškrábané a odřené. Visely z nich povolené struny a licitátor si pomyslel, že se škoda s nimi ztrácet drahocenný čas. Nicméně je s úsměvem pozvedl a prohlásil: „Kolik nabídnete pánové a dámy? Vývolávací cena tisíc korun!“*

*„Tisíc sto!“ „Tisíc dvě stě!“ „Tisíc tři sta!“*

*„Tisíc tři sta poprvé, tisíc tři sta podruhé...“*

*V zadní části sálu vstal muž s šedivými vlasy. Přišel k licitátorovi a vzal do ruky smyčec. Kapesníkem oprášil housle, vypnul struny, energicky se chopil houslí a zahrál tak krásně, že to znělo jako zpěv andělů. Když dohrál, licitátor klidným a tichým hlasem řekl: „Kolik nabídnete za tyto housle?“ A zvedl je i se smyčcem nad hlavu.*

*„Deset tisíc!“ „Dvacet tisíc!“ „Třicet tisíc!“*

*„Třicet tisíc poprvé, třicet tisíc podruhé, třicet tisíc potřetí,“ odklepl licitátor vydraženou částku kladívkem. Lidé tleskali, ale někteří se ptali: „Co změnilo cenu těch houslí?“*

*Odpověď byla jednoduchá: „Mistrova ruka.“*

*Jsme staré, zaprášené a odřené nástroje. Ale dokážeme překrásně hrát. Stačí, aby nás vzal do ruky Mistr.*

#### OTÁZKY K TEXTU:

Setkal(a) jsem se už ve svém životě s Ježíšem? Jednou? Pravidelně? V jaké dimenzi/dimenzích?

Prosím Boha o pomoc v situacích, kdy se mně nedaří?

Ptám se Pána Ježíše, co mám v životě dělat? A pokud ano, čekám, až mi odpoví? Pokud se neptám, proč se neptám?

Je Ježíš můj přítel? Jak toto přátelství pociťuji? A pokud toto přátelství nepociťuji, chtěl(a) bych, aby byl mým přítelem?

Odevzdal(a) jsem už některou část svého života Bohu do rukou? Jestli ano, jakou část? Co v této oblasti života pociťuji?

#### ÚKOL K TEXTU:

Najděte si čas na setkání s Ježíšem ve třetí dimenzi vztahu. Vyberte si nějaký kostel, kde se cítíte dobře – a který má přes den otevřeno. Každý podle své preference – někdo se bude cítit komfortně ve známém prostředí, někdo jiný někde, kde ho nikdo nezná. Sedněte si v tichu, uvědomte si Boží přítomnost (není to o pocitech, nemusíte nic cítit, jen si sami pro sebe řekněte, že tam je Bůh s vámi; „Pane Ježíši, já vím, že jsi tu se mnou. Chci tu být chvíli s tebou.“) a prostě tam buďte – jen tak – pár minut. Jako když jste v cukrárně s kamarádem nebo kamarádkou a zrovna je chvíle, kdy vám je spolu fajn a ani nemusíte nic říkat.